

триесетъ и третата му година въ него става прѣвратъ, слѣдъ като слугувалъ на чича си Лаванъ четирнайсетъ години за двѣтъ му дъщери: тогава именно става въ него една промѣна за добро. За Давида знаемъ, че е билъ човѣкъ смѣлъ, рѣшителенъ, съ отличенъ природенъ и поетиченъ умъ; но е ималъ особена слабостъ къмъ красивитѣ жени. Съ измама взема жената на Урия, отъ който день започватъ вече неговитѣ изпитания. И смѣлиятъ пророкъ Натанъ не се е поколѣбалъ да го изобличи направо въ лицето и да му покаже лошитѣ послѣдствия, които тоя законъ ще напише за него въ своята книга за бждещото потомство. За Соломона е казано, че е ималъ отличенъ философски умъ, съ добро, но покварено сърце, съ извънмѣрно силни чувства и страсти, голѣмо тщеславие и слаба воля, първокласенъ епикуреецъ въ ядене и пиене и удоволствуване съ жени. Христосъ знае това. Знае какъ е живѣлъ и неговиятъ родъ, и, когато хората Му казватъ: „Учителю благи“, възразява имъ: „Защо Ме наричате благи? — Благи е само единъ Богъ“. Искане да каже: „Фамилията, отъ която Азъ съмъ роденъ, не е толкозь благородна, както вие мислите. Защото Богъ има друго мѣрило, което вие изпущате. Той изисква пълна чистота въ всѣко отношение. Мнозина отъ тази фамилия не сж живѣли тъй, както е било угодно на истинския Богъ, Чиято воля Азъ изпълнявамъ“. Та затова се обръща къмъ фарисея и му казва: „Ти и себе си лъжешъ, и хората, и Бога: много отъ твоитѣ праотци сж вършили прѣстѣпления, и затова ти нѣмашъ право да казвашъ: „Азъ не съмъ като тия. И понеже нѣма смирение въ твоята душа,